

Sygn. akt: I C 206/19

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Krzysztof Połomski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Milena Urbanowicz

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2019 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. B. (...) z siedzibą w L.

przeciwko M. K.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt **I C 206/19**

UZASADNIENIE

Powód – E. B. (...) z siedzibą w L. wystąpił przeciwko M. K. z powództwem o zapłatę kwoty 318,75 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 27 lutego 2018 roku do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając zgłoszone powództwo wskazał, że pozwany posiadał zadłużenie wobec poprzedniego wierzyciela, tj. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., które wynikało z umowy pożyczki zawartej dnia 27 stycznia 2018 roku. Pierwotny wierzyciel przełał wierzytelność względem pozwanego, a pozwany nie uiścił żądanej należności.

Pozwany M. K. nie zajął w sprawie żadnego stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 31 lipca 2018 roku została zawarta umowa przelewu wierzytelności pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a (...) D. spółką utworzoną pod prawem łotewskim jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R..

(dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 16-25)

W dniu 15 marca 2019 roku E. B. (...) z siedzibą w L. sporządził wezwanie do zapłaty adresowane na nazwisko (...), w którym wezwano go do zapłaty kwoty 339,28 złotych tytułem zadłużenia z umowy pożyczki (...). Wezwanie zostało wysłane na adres M. K..

(dowód: wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem nadania – k. 13-15)

Sąd zważył, co następuje:

Zgłoszone powództwo jest bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z mającą generalny charakter regułą dowodową wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Występujący z powództwem powód winien zatem wykazać zasadność swojego żądania

i udowodnić jego istnienie. Na poparcie swojego roszczenia w zakresie jego podstaw faktycznych, przedłożył on umowę przelewu wierzytelności i wezwanie do zapłaty

z potwierdzeniem nadania. Miały być to dowody na istnienie oraz obowiązek spełnienia świadczenia ciężącego na stronie pozwanej.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe – przeprowadzone w oparciu

o dowody zaoferowane przez stronę powodową – prowadzi do wniosku, iż w zasadzie jedyną okolicznością wykazaną przez powoda w niniejszym procesie jest fakt, iż (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawierał umowę cesji wierzytelności z (...) D. spółką utworzoną pod prawem łotewskim jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., a nadto że E. B. (...) z siedzibą w L. sporządził wezwanie

do zapłaty adresowane na nazwisko pozwanego. Powód nie udowodnił ani istnienia długu, ani tego, iż przelew wierzytelności był ważny i skuteczny w rozumieniu przepisów prawa cywilnego. W efekcie nie udowodnił także faktu, iż jest wierzycielem, co wyłączało możliwość zasądzenia na jego rzecz jakiegokolwiek kwoty i to niezależnie od całkowitej bierności pozwanego w niniejszym procesie. Zaoczne rozpoznawanie sprawy nie wyłącza bowiem obowiązku stosowania wymogów dowodowych przewidzianych przez kpc. Powód nie wykazał jakimkolwiek dowodem, że pozwanego łączył z jego poprzednikiem prawnym jakikolwiek węzeł prawny, który miałby skutkować wystąpieniem obowiązku spełnienia przez niego świadczenia pieniężnego. Brak przedłożenia umowy mającej łączyć pozwanego z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wykluczała również możliwość przeanalizowania roszczenia pod kątem ewentualnych klauzul abuzywnych oraz kwestii przedawnienia w kontekście uregulowania art. 117 § 2¹ kc.

Powód nie przedłożył również żadnego dowodu potwierdzającego fakt nabycia wierzytelności względem pozwanego. Załączona do akt sprawy umowa przelewu wierzytelności została zawarta pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. a (...) D. spółką utworzoną pod prawem łotewskim jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.. Brak jest natomiast dowodu potwierdzającego dalsze zbycie wierzytelności na rzecz powoda, tudzież jeszcze innego podmiotu.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż w aktach sprawy brak jest dowodu poinformowania pozwanego o cesji wierzytelności i zmianie wierzyciela.

Mając powyższe na uwadze – na podstawie art. 6 kc – orzeczono jak w sentencji wyroku.

Jedynie na marginesie wskazać należy, iż powód zarówno w pozwie inicjującym elektroniczne postępowanie upominawcze, jak również w piśmie procesowym z dnia

15 marca 2019 roku, powoływał się ogólnie na liczne dowody, których jednakże nie przedłożył. W ocenie Sądu brak było podstaw do wzywania powoda do przedłożenia tych dowodów w trybie kontroli formalnej. Wezwanie sądu do usunięcia braków formalnych pozwu w takiej sytuacji, a mianowicie wezwanie powoda do przedstawienia skonkretyzowanych dowodów na poparcie jego twierdzeń i dowiedzenie zasadności roszczenia prowadziłyby do naruszenia podstawowej zasady obowiązującej w postępowaniu cywilnym a mianowicie zasady równości stron procesu i równego ich traktowania. Rozpoznawanie sprawy w trybie ogólnym po jej przekazaniu z elektronicznego

postępowania upominawczego stanowi kontynuację sprawy, która była początkowo rozpoznawana w tym trybie, a nie jest nową sprawą, której dopiero nadaje się bieg. Zastosowanie art. 130 kpc na tym etapie byłoby więc nieuzasadnione. Brak było także podstaw do wzywania powoda do uzupełnienia pozwu przez dołączenie dokumentów w trybie art. 505³⁷ kpc. W stanie prawnym obowiązującym od 7 lipca 2013 roku przepis ten jednoznacznie wskazuje, że po przekazaniu sprawy powód jest wzywany jedynie do wykazania umocowania oraz dołączenia pełnomocnictwa (ewentualnie do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu). Biorąc pod uwagę ogólne reguły postępowania cywilnego należy zatem stwierdzić, że powód jest obowiązany z własnej inicjatywy, bez wezwania sądu, do przedstawienia bez nieuzasadnionej zwłoki dowodów, na które powoływał się w pozwie. Obowiązek ten wynika z art. 6 § 2 kpc i w przypadku jego uchybienia powód ponosi negatywne tego konsekwencje w postaci oddalenia powództwa zawierającego niewykazane żądanie.

/-/ SSR Krzysztof Połomski